

Kapitola 2

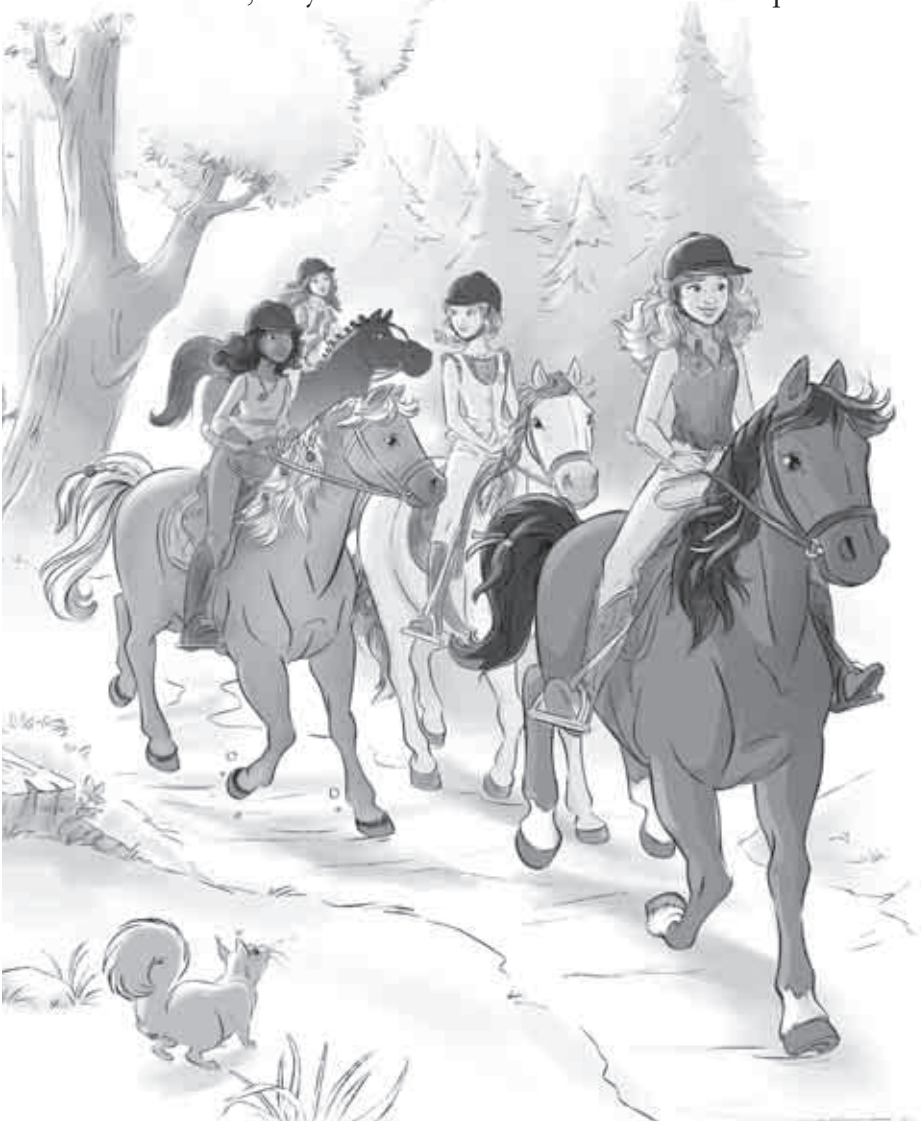
Děvčata se brzy vracela přes Pepřovníkový les směrem domů, do Lakeside. Koně se vycválali s povolenými opratěmi. „Podívejte, veverka!“ upozorňovala ostatní Sarah a ukazovala na větev přímo nad nimi. „V tomto lese přebývá tolik divokých zvířat!“

„A taky ptáků,“ doplnila ji Sofia. „Tatínek mi říkal, že tady žijí tři naprosto jedinečné druhy. Je to tu tak kouzelné.“

Vtom holky uslyšely poblíž hlasy. „Pssst! Vydrž chvíli,“ zašeptala Sarah a zastavila

Cayenna. „Co se to tu děje?“ pokynula směrem k nedalekým stromům.

I ostatní děvčata zastavila své koně a natahovala se, aby viděla skrz větvoví. Stál tam pan

Michaels, obchodník, jemuž Pepřovníkový les patřil. A nebyl sám. Společnost mu dělal kdosi ve výstražné vestě a s sebou měli něco, co se podobalo fotoaparátu na třínožce. Oba muži se skláněli nad psací podložkou a ukazovali na okolní půdu. Pan Michaels něco vykládal a jeho společník přikyvoval a dělal si poznámky.

„Copak asi chystá?“ špitla Sarah.

Lisa se zakabonila. Pan Michaels míval vždycky v záloze nějaký nekalý plán. „Pracuje

jako pozemkový developer a neustále se snaží přijít na nové způsoby, jak vydělat víc peněz, nebo přinutit pana a paní Kramerovy, aby mu prodali část pozemku Lakeside,“ vysvětlovala Sarah tlumeným hlasem.

Hannah zčervenala. Když si vzpomněla, jak pan Michaels v minulosti rozčílil její rodiče, celá se rozohnila. Cayenne změnu Hanniny nálady zjevně zaznamenal. Odfrkával a hrabal kopytem.

Sarah měla pocit, že oba dva co chvíli vystartují směrem k panu Michaelsovi a přímo se ho zeptají, co má za lubem. „Pojeďme,“ zašeptala. „Nezjistí-li, že jsme ho viděly, budeme mít větší šanci zjistit, o co tady jde. A kdybychom se přiblížili, Mystery by se mohla vyplašit.“

Mystery se do Lakeside dostala teprve před pár týdny. Předtím pobývala v nájemných stájích pana Michaelse a vědělo se jen to, že tam nestrávil moc příjemné období. Edith Jacobsová,

hodná paní ve středních letech, která Mystery původně vlastnila, jim ale nikdy neprozradila, co přesně se Mystery přihodilo.

Hannah se zhluboka nadechla, přikývla a pak pobídla Cayenna, aby pokračoval v cestě. Ostatní ji následovaly, a když se dostaly dostatečně daleko od pana Michaelse, aby mohly normálně mluvit, okamžitě propukl vzrušený rozhovor.

„Kdo mohl propána být ten druhý člověk?“ zajímala se Lisa.

„Vypadal jako zeměměřič,“ uvažovala Sofia. „Myslím si to kvůli té trojnožce. Používají ji k vytváření map a provádění různých měření.“

„Proč by ale pan Michaels něco takového potřeboval?“ přemýšlela Hannah. „Možná chce jen zmapovat lesy, ale... já mu teda moc nevěřím. Určitě zase vymyslel nějaký nový podfuk. Vsadím se, o co chcete!“

„Nemám z toho dobrý pocit,“ řekla ustaraně Sofia. „Co s tím ale můžeme udělat? Od něj se určitě nic nedozvíme!“

„Od něj ne, ale Tori by nám možná mohla něco povědět...“ navrhla Lisa.

„Jaká Tori?“ zeptala se Sarah. Do Lakeside se z New Yorku s celou rodinou přestěhovala teprve před několika týdny.

„Jeho dcera,“ vysvětlovala Hannah. „Je stejně stará jako my a zbožňuje koně – občas ji můžeš v Lakeside potkat na vyjíždě. Má úžasnou černou kobylu. Jmenuje se Princess a do hřívy jí vplétá žluté stužky.“

„Už vím, tuhle jsem

ji kdesi zahlédla,“ vzpomněla si Sarah. „Možná by si s námi mohla příště vyjet a mohly bychom se jí zeptat, co se chystá.“

Na chvíli se rozhostilo ticho a nato děvčata vybuchla v hurónský smích. „Co se děje?“ nechápala zmatená Sarah.

„Dokážete si to představit?“ lapala po dechu Lisa. „Tori se stěží sníží k tomu, aby s námi prohodila pár slov, natož aby se s námi vydala na vyjíždě!“ vysvětlovala. „Myslí si o sobě, že je naprosto úžasná a že všechny převyšuje.“

„Ach tak,“ řekla Sarah překvapeně. „No, myslím, že když máte takového otce jako ona... jeho přístup k lidem se na vás musí trochu odrazit. Jsem si ale jistá, že ve skutečnosti se v ní skrývá dobrá duše.“

„To je od tebe velmi hezké, Sarah,“ pochválila ji Sophia. „A moc si přeji, aby ses nemýlila. Ale upřímně – už mnohokrát se k nám zachovala opravdu ošklivě a neustále se snaží nacházet

způsoby, jak poštvat lidi proti panu Kramerovi nebo Tomovi.“

Tom byl mladý kluk, který vypomáhal s koňmi ve stájích Lakeside a velmi rád s děvčaty vtipkoval.

„Ne, když jsem zmínila, že bychom to mohly zjistit od Tori, myslela jsem tím, že by z ní mohl něco zkusit dostat můj bratr. Možná kápne božskou, když se uvidí na plavání,“ přemýšlela Lisa. „Tori se z něj většinou snaží vytáhnout věci o nás. Chce tak zjistit, co máme v plánu. Bylo by fajn, kdyby se role pro jednou obrátily.“

Když dívky vyšly z lesa a ocitly se v jasném slunečním světle, přišel k nim veselý shetlandský poník Spotty s Hanninou mladší sestrou Miou v sedle. Mia měla obuté svoje oblíbené červené gumáky.

Když uviděla Sofii, celá se rozzářila. Vždy jí kupovala dobrůtky a hrála si s ní, takže se během let stala Miinou největší oblíbenkyní. Sofia jí úsměv opětovala a zamávala jí.

„Ahoj Mio!“ zavolala na ni Lisa. „Jestli ještě trochu vyrosteš, budou ti nohy drhnout o zem!“